

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **Z.G.**

oskarżonego o przestępstwo z art.165 § 2 k.k.

w zw. z art. 165 § 1 pkt 3 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 lipca 2018 r.,

zażalenia oskarżonego Z.G.

na zarządzenie Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego [...] w W.

z dnia 18 maja 2018 r., sygn. akt VI WKK [...] /18,

o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie Przewodniczącej VI Wydziału
Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego [...] w W.

z dnia 17 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI WKK [...] /18

o odmowie przyjęcia kasacji złożonej przez skazanego od wyroku
Sądu Okręgowego [...] w W.

z dnia 20 lutego 2018 r., sygn. akt VI Ka [...] /17,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 lutego 2018 r., sygn. akt VI Ka [...] /17, Sąd Okręgowy [...] w W. uchylił zaskarżony przez prokuratora wyrok Sądu Rejonowego [...] w W. z dnia 3 kwietnia 2017 r., sygn. akt III K [...] /14, w którym uniewinniono Z.G. od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 165 § 2 k.k. w zw. z art. 165 § 1 pkt 3 k.k., i przekazano sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania. W dniu 30 marca

2018 r. oskarżony złożył pismo procesowe zatytułowane „Kasacja”, a następnie w dniu 5 kwietnia 2018 r. pismo zatytułowane „Kasacja od postanowienia z dnia 20.02.2018 r.” Zarządzeniem z dnia 17 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI WKK [...] /18, Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego [...] w W. odmówiła przyjęcia kasacji na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. Uzasadniając to zarządzenia podała, że wydany w przedmiotowej sprawie wyrok Sądu Odwoławczego nie jest wyrokiem kończącym postępowanie w rozumieniu art. 519 k.p.k. i dlatego nie jest dopuszczalne wniesienie od tego wyroku kasacji. Zaznaczyła jednocześnie, że nie można potraktować złożonego pisma jako skargi, o której mowa w rozdziale 55a Kodeksu postępowania karnego, gdyż akt oskarżenia w rozpoznawanej sprawie został wniesiony przed dniem 1 lipca 2015 r.

Zarządzenie zostało doręczone oskarżonemu w dniu 25 kwietnia 2018 r. (k. 36 akt zastępczych). W zarządzeniu zawarto pouczenie o 7-dniowym terminie do złożenia zażalenia na to zarządzenie od daty jego doręczenia. W dniu 7 maja 2018 r. oskarżony nadał na pocztę zażalenie na to zarządzenie (k. 42 akt zastępczych).

W dniu 18 maja 2018 r., sygn. akt VI WKK [...] /18, Przewodnicząca VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego [...] w W. wydała zarządzenie o odmowie przyjęcia tego zażalenia z powodu złożenia go po terminie (k. 39 w/w akt).

Zarządzenie to zostało doręczone oskarżonemu w dniu 4 czerwca 2018 r. (k. 53 akt zastępczych). W dniu 8 czerwca 2018 r. złożył on zażalenie na to zarządzenie z dnia 18 maja 2018 r. Oprócz innych okoliczności, nie mających znaczenia dla rozpoznania zażalenia, podniósł w nim, że termin do wniesienia zażalenia na zarządzenie z dnia 17 kwietnia 2018 r. nie został przekroczony, gdyż Sąd Okręgowy nieprawidłowo wyjaśnił kwestię dnia wolnego od pracy. Powinien przy tym wziąć pod uwagę przepisy Kodeksu postępowania karnego i Kodeksu postępowania administracyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest niezasadne. Zgodnie z art. 429 § 1 k.p.k. podstawą do odmowy przyjęcia środka odwoławczego jest m.in. złożenie go po terminie. Zgodnie

z art. 460 k.p.k. zażalenie wnosi się w terminie 7 dnia od ogłoszenia postanowienia, a jeśli ustawa nakazuje doręczenie postanowienia – od daty doręczenia. Z akt sprawy wynika, że zarządzenie Przewodniczącej VI Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego [...] w. W. z dnia 17 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI WKK [...] /18, zostało doręczone oskarżonemu w dniu 25 kwietnia 2018 r. (k. 36 akt zastępczych). Zażalenie na to zarządzenie zostało nadane w urzędzie pocztowym przez oskarżonego w dniu 7 maja 2018 r. (k. 42 akt zastępczych), czyli 12 dnia po doręczeniu odpisu zarządzenia z dnia 17 kwietnia 2018 r. Tymczasem koniec 7 - dniowego terminu na złożenie tego zażalenia upłynął w dniu 2 maja 2018 r. Wprawdzie dzień 1 i 3 maja są dniami wolnymi od pracy, ale nie dotyczy to 2 maja. Dzień ten został ustanowiony w art. 6a ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych (tekst jednolity Dz.U.2018.441) Dniem Flagi Rzeczypospolitej Polskiej, ale nie znajduje się on w wykazie dni wolnych od pracy zawartym w ustawie z dnia 18 stycznia 1951 r. o dniach wolnych od pracy (tekst jednolity Dz.U.2015.90). Tego dnia placówki pocztowe są czynne, tak więc – dla oceny zaistniałej sytuacji – nie miała zastosowania regulacja z art. 123 § 3 k.p.k., stanowiącą o tym, iż „jeżeli koniec terminu przypada na dzień uznany przez ustawę za dzień wolny od pracy, czynność można wykonać następnego dnia”. Zważywszy na wskazane zaszłości nie może być wątpliwości co do tego, iż przywołane zażalenie zostało przez oskarżonego wniesione po upływie zawitego terminu do dokonania tej czynności. Stąd też słusznie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia tego zażalenia i dlatego kwestionujące trafność tej decyzji przedmiotowe zażalenie nie jest zasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.